

gen Pedersen — jeg husker ikke Rangforordningen, fordi det ærede Medlem skiftede Rangforordning ved sidste Valg — og af daværende Landstingsmand H. P. Pedersen, fik Afgiften nedsat til 4,95, og det ærede Medlem fra Kellerup (N. P. Jensen), der den Gang var Ordfører, bøjede sig sammen med Flertallet i denne Sal villigt for Landstingets Afgørelse, medens Socialdemokraterne og det radikale Parti stemte mod denne Bestemmelse.

Vi have altsaa en Beskyttelse, der varierer fra $1\frac{1}{4}$ til 2,15 Øre pr. Pund Sukker. Hvor meget denne Beskyttelse andrager for Fabrikkerne, skal jeg ikke sige noget bestemt om; det vil i det hele taget være meget vanskeligt at sige noget bestemt i saa Henseende. I 1900 var der en Toldembedsmand — det gør Dr. Birck for Resten ogsaa opmærksom paa i sin Bog —, der udtalte, at Fabrikkerne rimeligvis havde 4 Mill. Kr.s Toldbeskyttelse gennem de daværende Toldsatser, men da var der jo en meget ringe Sukkerproduktion her i Landet i Forhold til nu, hvor vi ere oppe paa en Produktion af 200 Mill. Pund. Nu er det noget, der siger sig selv, at De danske Sukkerfabrikker profitere i alt Fald et meget betydeligt Beløb gennem denne Beskyttelse, men det vil kræve meget store Undersøgelser at paavise hvor meget. I August Maaned, da Sukkerpriserne vare meget høje, var det f. Eks. saaledes, at Beskyttelsen slet ikke virkede. Men naar de ere lave, ere de Danske Sukkerfabrikker i Stand til at udnytte Beskyttelsen til den yderste Grænse. Dette indrømmede for Resten ogsaa Fabrikkerens Formand, Hr. Hagemann, paa Generalforsamlingen i 1911. Han udtalte da, ifølge den maskinskrivne Beretning, der omdeltes paa Generalforsamlingen: „Det er mig ligeledes bekendt, at Sukkerfabrikken i Nykøbing hæreksporteret et Par Tusinde Tons almindeligt Raasukker; hvor meget vi endnu maa eksportere af Raasukker, afhænger af Udsigterne for den kommende Høst; hvis denne falder mindre ud, ville vi foretrække at lagre vor Overskudsbeholdning til senere Anvendelse her i Landet, thi ved Eksport miste vi jo i hvert Fald de Beløb, som Beskyttelsen, Fragten og Salgskostningerne andrage“. Formanden for Sukkerfabrikkerne indrømmer altsaa, at de have en Begunstigelse ved Toldbeskyttelsen; hvor stor den er, vil jeg ikke profetere om, men efter Formandens egen Udtalelse eksisterer den altsaa faktisk. Men dermed

er det ogsaa afgjort, at Sukkerpriserne fordyres paa kunstig Maade gennem Toldbeskyttelsen, det kan sikkert ingen benægte.

Sukkerpriserne fordyres ogsaa gennem Brysseler-Konventionen. Denne Brysseler-Konvention er en meget mærkelig Institution, som sikkert de fleste Mennesker kende saare lidet til. Vi se, at den arbejder i Øjeblikket, og det meddeles gennem Verdenstelegrambureauerne, at nu har den holdt Møde, og der har man vedtaget at yde Danmark og Spanien en Toldbegunstigelse i Konventionslandene, og endvidere har man vedtaget, at Rusland maa eksportere 200,000 Tons Sukker, indtil Priserne paa Verdensmarkedet have naaet en vis Højde. Man ser, at det er en fuldstændig Rigsdag, en international Overrigsdag, der sidder og tager Bestemmelse om Told, Eksport, Varepriser o. s. v. ganske uafhængig af, hvad Regeringer og Rigsdage i de enkelte Lande maatte mene i saa Henseende. Hvem vælger nu denne Institution? Ja, saa vidt jeg har bragt i Erfaring, er det Regeringerne, der udnævne de Mænd, der møde som delegerede. I Sverige vælger Regeringen Formanden for Sukkertrusten derovre, i andre Lande bærer man sig maaske ad paa samme Maade, eller man sender vel høje Embedsmænd fra Finansministerierne, fordi Statskasserne i næsten alle Lande ere meget stærkt interesserede i Sukker. Disse Embedsmænd og Sukkerfabrikanter mødes altsaa og forhandle om, hvorledes de bedst kunne ordne hele Verdenshandelen for Sukkerets Vedkommende, Salget og Fabrikationen af Sukker, og det siger sig selv, at de ordne den ikke paa den for Befolkningen heldigste Maade, de tage først og fremmest Hensyn til Statskasserne og de Fabrikker, de repræsentere. Jeg synes, at dette i Virkeligheden er et frygteligt Vrængebillede af de Principper, det nuværende Samfund er bygget paa. Hvor ere Folkenes Selvstyre, den personlige Frihed og alle Liberalismens andre Principper blevne af? Vore Modstandere tale altid saa meget om den socialistiske Tvangsstat. Jeg vil sige til de Herrer: Se paa denne Institution i Bryssel, der sidder og bestemmer, at Rusland maa eksportere 200,000 Tons Sukker, men ikke mere, til Trods for, at Sukkeret i det Land vælter over alle Bredder. Det komme nogle Embedsmænd og Sukkerfabrikanter sammen og bestemme, ganske som de selv synes, og Regeringerne staa ganske afmægtige der overfor, i hvert Fald